

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/30/2017
Identifikačné číslo spisu: 3014200574
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3014200574.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci navrhovateľa: C.Z., bytom L., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 12Sd/174/2014-88 z 29. júna 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 29. júna 2017, č.k. 12Sd/174/2014-88, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov konania odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne ako vecne správne a zákonné podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo 6. mája 2014, ktorým bolo rozhodnuté o priznaní starobného dôchodku podľa § 65, § 274, § 293z a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov od 4. decembra 2010 v sume 63,00 € mesačne. Súčasne bolo rozhodnuté aj zvýšenie priznanej dôchodkovej dávky za nasledujúce kalendárne roky.

Krajský súd na základe opravného prostriedku navrhovateľa preskúmal napadnuté rozhodnutie vo veci priznania starobného dôchodku na základe žiadosti spisanej dňa 14. decembra 2013, podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ v opravnom prostriedku namietal postup pri nezhodnotení obdobia služby od 1. októbra 1971 do 31. decembra 1976. Starobný dôchodok žiadal priznať od 1. novembra 2006.

Z potvrdenia Ministerstva vnútra SR, sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu, odbor sociálneho zabezpečenia zo dňa 31.decembra 2013 vyplynulo, že navrhovateľ bol poberateľom

príspevku za službu, ktorý sa od 1. júla 2002 stal výsluhovým dôchodkom. Na určenie sumy výsluhového dôchodku bola zhodnotená doba služobného pomeru od 1. októbra 1971 do 28. februára 1972 v I. kategórii funkcií - náhradná vojenská služba a od 1. marca 1972 do 30. apríla 199 v I. kategórii funkcií PZ. Obdobie náhradnej vojenskej služby (od 1. októbra 1971 do 28. februára 1972) bolo na účely nároku na dôchodkovú dávku zhodnotené podľa § 255 ods. 3 a § 63 ods. 8 zákona o sociálnom poistení. Zvyšná namietaná doba výkonu služby od 1. marca 1972 do 31. decembra 1976 bola započítaná do získaného obdobia dôchodkového poistenia. Nakoľko dokumenty preukazujúce hrubé zárobky za uvedené obdobie boli podľa oznámenia Ministerstva vnútra SR, centrum podpory Banská Bystrica, oddelenie miezd a plátov zničené pri požiari a o ich výške neexistuje iný listinný relevantný dôkaz, neboli hrubé zárobky za uvedené obdobie navrhovateľa na účely nároku na dôchodkovú dávku hodnotené. Ak rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá nie je preukázaná, je suma osobného vymeriavacieho základu vrátane hrubého zárobku dosiahnutého pred 1. januárom 1993, je potrebné vyžiadať doklady preukazujúce uvedené od účastníka konania. Navrhovateľ uviedol v čestnom vyhlásení mená spolupracovníkov, ktorí by mali potvrdiť hrubé zárobky za uvedené obdobie. Šetrením odporkyňa zistila, že JUDr. F. T. zomrel, H. N. sa na predvolanie nedostavil. Svedok JUDr. H. Q. do zápisnice spisovanej Sociálnou poisťovňou, pobočka Ružomberok dňa 11. mája 2015 uviedol, že v období od 1. júna 1970 do 31. júla 1997 bol zamestnancom MV SR a mal výkon služby v PZ. Hrubé zárobky nevie presne určiť, ale vymeriavacie základy boli zaslané k výpočtu starobného dôchodku. Svedok potvrdil, že s navrhovateľom pracoval, jeho zárobky potvrdiť nevedel. Zárobky svedka boli o niečo vyššie, lebo slúžil o dva roky dlhšie ako navrhovateľ. Z uvedeného dôvodu ho odporkyňa nepovažovala za porovnateľného pracovníka, nakoľko sa vyžaduje rovnaké pracovné zaradenie a rovnaká prax.

Z rozsudku krajského súdu vyplýva, že na základe uvedených skutočností a vychádzajúc z ustanovení § 274 ods. 1, 2 a § 293z zákona o sociálnom poistení dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia. Napriek vynaloženému úsiliu odporkyňa sa neporadilo preukázateľne ustáliť ani približný príjem navrhovateľa za sporné obdobie, ktorý by bol použiteľný pre výpočet vymeriavacieho základu za obdobie od 1. marca 1972 do 31. decembra 1976.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250l a § 250k OSP. Navrhovateľ nemal v konaní úspech, preto mu krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie namietajúc nezákonnosť rozsudku krajského súdu. V dôvodoch odvolania nesúhlasil s tvrdením o zhodnotení namietaného obdobia rokov 1971 až 1976 napriek tomu, že v tomto období riadne pracoval čo potvrdilo aj Ministerstvo vnútra SR. V ďalších dôvodoch odvolania poukázal na svoje čestné vyhlásenie z 30. júna 2014, ktoré sa nachádza aj v spise, na základe ktorého žiadal zhodnotiť sporné obdobie. Podľa § 197 zákona o sociálnom poistení čestné prehlásenie odporkyňa môže pripustiť. Rozsudok krajského súdu žiadal zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

III.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať

úspech.

Podľa § 491 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Neprávoplatné rozhodnutia správnych orgánov na základe opravných prostriedkov (návrhu na preskúmanie rozhodnutia) preskúmajajú sudy v konaní podľa § 250l a nasl. OSP.

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej halvy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa §492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súdnom konaní vo veciach dôchodkového zabezpečenia rozhoduje súd o zákonom nároku občana a rozhodnutia orgánu sociálneho zabezpečenia o tomto jeho nároku. Rozhodnutie preskúmava zo všetkých zákonných hľadísk, svedčiacich v jeho prospech.

Preskúvaným rozhodnutím zo 6. mája 2014, č. XXX XXX XXXX X, bol navrhovateľovi priznaný starobný dôchodok od 4. decembra 2010 v sume 63,00 € mesačne. Prílohou rozhodnutia je osobný list dôchodkového poistenia.

Podľa § 65 ods. 1 a § 293z zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 555/2007 Z.z. nárok na starobný dôchodok vzniká získaním 10 rokov obdobia dôchodkového poistenia a dosiahnutím dôchodkového veku, ak poistenec dosiahol dôchodkový vek v období od 1. januára 2004 do 31. decembra 2007.

Podľa ustanovenia § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie vrátane doby služby zaradenej do I. a II. kategórie funkcií sa priznávajú do 31. decembra 2023.

Odvolací súd z obsahu spisov zistil, že navrhovateľ dôchodkový vek podľa ustanovenia § 65 ods. 2 a § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. s použitím ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení dosiahol dovŕšením 5 rokov veku dňa 17. februára 2004. Nakoľko zároveň získal najmenej 25 rokov obdobia dôchodkového poistenia vrátane doby služby, splnil podmienky nároku na starobný dôchodok v súlade s ustanovením § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Nárok na výplatu dávky vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie alebo vyplácanie dávky.

Žiadosťou spísanou dňa 4. decembra 2013 o priznanie starobného dôchodku navrhovateľ žiadal dávku starobného dôchodku priznať od 1. novembra 2006. Podaním žiadosti o túto dávku sa začalo konanie o dávke a na posúdenie vzniku nároku na túto dávku a jej výšku sa vzťahovali právne predpisy, platné v čase začatia konania o dávke, pokiaľ zákon neustanovoval inak.

Na rozhodovanie o nároku navrhovateľa sa však vzťahoval právny predpis účinný v čase vzniku nároku na dávku, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že navrhovateľ žiadal o priznanie nároku na dávku od 1. novembra 2006 až po dovŕšení 55 rokov veku (17. februára 2004), kedy splnil podmienky nároku na túto dáku uvedené v zákone.

Z dôvodu, že podmienky nároku boli splnené už pred 1. júlom 2005, ale žiadosť o dôchodok bola

podaná až po tomto dni, priemerný osobný mzdový bod sa navrhovateľovi vypočítal z rozhodujúceho obdobia najmenej dvadsiatich dvoch kalendárnych rokov pred vznikom nároku na dávku.

Hmotnoprávna zásada posudzovania nároku na dôchodkovú dávku a jej výšku podľa právnej úpravy, platnej v čase vzniku nároku na dôchodkovú dávku bola prelomená zmenou § 293d zákona o sociálnom poistení, ktorý pre výpočet výšky dôchodku (na ktorý vznikol nárok do 1. júla 2005, ale konanie o dávke bolo začaté podaním žiadosti až po tomto dni) ustanovil odlišné podmienky, ako pred výpočet výšky dôchodku, na ktorý vznikol nárok pred týmto dňom, ale o ktorom sa konanie rovnako začalo pred týmto dňom aj vtedy, ak ešte do 1. júla 2005 nebolo právoplatne skončené.

Z ustanovenia §293d/ zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 244/2005 Z.z. (prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. júla 2005) vyplýva, že aplikovateľnosť ustanovenia § 63 sa neviaže na splnenie podmienok na vznik nároku na dôchodkovú dávku (§ 109 ods. 1 zákona o sociálnom poistení), ale na začatie konania o priznanie dôchodkovej dávky, ktoré začína na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku (§ 184 zákona o sociálnom poistení) dňom, keď fyzická osoba prvýkrát požiadala príslušnú organizačnú zložku Sociálnej poisťovne o spísanie žiadosti o priznanie dávky (§ 185 ods. 3 zákona o sociálnom poistení).

Suma starobného dôchodku bola určená podľa §66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Priemerný osobný mzdový bod bol určený ako podiel úhrnu osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia a obdobia dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období vyjadreného v rokoch. V rozhodujúcom období kalendárnych rokov 1984 až 2005 určenom podľa § 63 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 244/2005 Z.z. navrhovateľ nezískal aspoň dvadsaťdva kalendárnych rokov, za ktoré bolo možné určiť osobné mzdové body, preto rozhodujúce obdobie podľa prvej vety § 63 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 244/2005 Z.z. bolo rozšírené postupne pred 1. januárom 1984 tak, aby v ňom bolo dvadsaťdva kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body. Prehľad hodnôt osobných mzdových bodov za jednotlivé kalendárne roky rozhodujúceho obdobia je uvedený v osobnom liste. V rozhodujúcom období tak získal 8 874 dní dôchodkového poistenia, to znamená 24,3124 rokov dôchodkového poistenia podľa §63 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Základným rozporom medzi rozsudkom krajského súdu a odvolaním podľa navrhovateľa bolo posúdenie sporné posúdenie obdobia dôchodkového poistenia a vymeriavacích základov za obdobia - od 1. januára 1971 do 28. februára 1972 - náhradná vojenská služba (I. kategória funkcií) - od 1. marca 1972 do 31. decembra 1976 - služobný pomer - I. kategória funkcií v PZ.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že pred vydaním rozhodnutia sa odporkyňa náležite zaoberala navrhovateľom namietanými obdobiami od 1. októbra 1971 do 31. decembra 1976. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné za uvedené obdobie rozlišovať dva druhy príjmov navrhovateľa a to 1/ v období od 1. októbra 1971 do 28. februára 1972, tzv. žold v sume 90,- Kčs za 5 mesiacov a 2/ v ostatnom období - mzdu z výkonu činnosti.

Suma starobného dôchodku zodpovedajúca obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku (príspevku za službu) za celé roky, sa určila ako časť sumy starobného dôchodku, ktorá zodpovedá pomeru obdobia dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku (príspevku za službu) u celé roky, k úhrnu obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby), ktoré je zhodnotená na určenie sumy starobného dôchodku.

Príspevok za službu priznaný od 1. mája 1994 podľa zákona č. 410/1991 Zb. sa k 1. júlu 2002 sa stal výsluhovým dôchodkom.

Ministerstvo vnútra SR, centrum podpory Banská Bystrica, oddelenie miezd a platov v Banskej Bystrici oznámilo, že doklady preukazujúce hrubé zárobky za dobu služby v rokoch 1975 až do 31. decembra 1976 boli zničené požiarom.

Z výsledkov vykonaného dokazovania sa potvrdilo tvrdenie samotného navrhovateľa o zničení dokladov požiarom za namietané obdobie.

Z obsahu spisov odvolací súd zistil, že na nárok na starobný dôchodok bola plne zhodnotená doba služby od 1. októbra 1971 do 31. decembra 1976. Výmeriavacie základy za roky 1971-1972 základná vojenská služba v trvaní 5 mesiacov je náhradnou dobou a zárobok získaný počas tejto doby sa na sumu dôchodku nehodnotí. Zvyšná namietaná doba výkonu služby, t.j. od 1. marca 1972 do 31. decembra 1976 bola navrhovateľovi započítaná do získaného obdobia dôchodkového posietenia. Na účely nároku na dôchodkovú dávku však hrubé zárobky pre neexistenciu relevantných dôkazov hodnotené neboli. Podľa názoru odvolacieho súdu táto skutočnosť nemala vplyv na správnosť výpočtu samotnej sumy starobného dôchodku s poukazom na ustanovenie § 66 ods. 1 zákona o sociálnom poistení upravujúceho určenie sumy starobného dôchodku, podľa ktorého suma starobného dôchodku sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

Konanie o dôchodkovú dávku podľa zákona o sociálnom poistení sa začína spísaním žiadosti o dávku na predpísanom tlačive. Navrhovateľ spísal žiadosť o starobný dôchodok až 4. decembra 2013, pričom podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok splnil 17. februára 2004 a dávku žiadal priznať od novembra 2006. V rozhodujúcom období kalendárnych rokov 1984 až 2005 určenom podľa § 63 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 244/2005 Z.z. bolo rozšírené postupne pred 1. január 2004 tak, aby v ňom bolo dvadsaťdva kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body.

Suma starobného dôchodku bola vypočítaná aj podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a bola určená z priemerného mesačného zárobku 128,50 € za roky 1993, 1992, 1991, 1994 a 1990. Započítaná doba zamestnania bola 25 rokov na dobu zamestnania pred 18. rokom veku sa neprihliada. Starobný dôchodok je 70% z priemerného mesačného zárobku, to znamená 89,950000 € mesačne. K uvedenej sume patrí úprava podľa zákona č. 306/2002 Z.z. v znení zákona č. 639/2002 Z.z. o 142,99395 € mesačne na 232,94395 € mesačne a zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z.z. o 13,97663 € mesačne na 246,92058 € mesačne. Osobné výmeriavacie základy pred rokom 2009 boli na účely určenia sumy dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov prepočítané podľa konverzného kurzu (1 € = 30,1260 Sk) na sumy v eurách v súlade s § 293ar ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 659/2007 Z.z. a zaokrúhlené na najbližší eurocent nahor. Po tomto prepočítaní hrubý zárobok za rok 1990 je 2 134,17 €, za rok 1991 je 2 902,38 €, za rok 1992 je 3 816,21 €, za rok 1993 je 4 954,13 € a za rok 1994 je 2 212,71 €.

Suma starobného dôchodku 229,70 € mesačne po zaokrúhlení je určená ako rozdiel sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej zamestnaniu (vrátane doby služby) 246,92058 € mesačne a sumy starobného dôchodku zodpovedajúcej zamestnaniu, ktorým je doba služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového príspevku 217,29011040 eur mesačne.

Suma starobného dôchodku vypočítaná podľa zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a Dohovoru o invalidných, starobných pozostalostných dávkach (č. 128) je 61,10 € mesačne a starobného dôchodku vypočítaná podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003 je 29,70 € mesačne. Pretože suma starobného dôchodku určená podľa zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a Dohovoru o invalidných, starobných pozostalostných dávkach (č. 128) je vyššia, starobný dôchodok navrhovateľovi patrí v tejto sume.

V konaní o nároku na starobný dôchodok navrhovateľ ako doklad predložil čestné vyhlásenie v ktorom vyhlásil, že počas výkonu základnej vojenskej služby poberal žold

90,- Kčs mesačne. Tvrdil, že v období od 1. marca 1972 mal hrubý zárobok 1 600,- Kčs mesačne a v období od 1. septembra 1973 až do 31. decembra 1976 mal ročný výmeriavací základ o 2 400,- Kčs nižší ako v roku 1977. Navrhovateľ dňa 4. marca 2015 oznámil mená spolupracovníkov, ktorí v rovnakom období s rovnakou dĺžkou praxe vykonávali zamestnanie zaradené do rovnakej kategórie funkcií. Z týchto spolupracovníkov sa odporčovní podarilo zistiť adresy troch svedkov JUDr. H. Q., JUDr. F. T. a H. N.. Nakoľko JUDr. T. 12. apríla 2015 zomrel, jeho súhlas so sprístupnením osobných

údajov nebolo možné predložiť. H. N. sa napriek opakovanej výzve na pobočku odporkyne nedostavil. Úradná zápisnica bola spísaná s JUDr. H. Q., ale v internom systéme odporkyne sa údaje o jeho hrubých zárobkoch nenachádzali. Keďže odporkyňa nedisponuje súhlasom dotknutej osoby so sprístupnením osobných údajov JUDr. H. Q. a JUDr. F. T. údaje o hrubých zárobkoch menovaných mohla zisťovať len prostredníctvom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Pred vydaním rozhodnutia sa odporkyňa zaoberala otázkou ohľadom vymeriavacích základov navrhovateľa v namietanom období od 1. októbra 1971 do 31. decembra 1976. Navrhovateľ v priebehu celého konania tvrdil, že od 1. januára 1971 do 28. februára 1972 vykonával náhradnú vojenskú službu. Z tohto obdobia je medzi účastníkmi konania sporné hodnotenie len obdobia od 1. októbra 1971 do 28. februára 1972. Obdobie náhradnej vojenskej služby, ktorú vykonával u Vojenského útvaru G. v trvaní 5 mesiacov odporkyňa hodnotila v I. kategória funkcií. Navrhovateľ potvrdil, že počas tohto obdobia dostával tzv. žold 90,- Kčs.

Výšku vymeriavacích základov za obdobie od 1. marca 1972, kedy nastúpil do Pohotovostného útvaru Verejnej bezpečnosti Ministerstva vnútra SSR a ďalšie obdobie od 1. septembra 1973 do 31. decembra 1976, kedy nastúpil do Pohotovostného útvaru verejnej bezpečnosti Ministerstva vnútra SSR a následne od 1. septembra 1973 nastúpil na Obvodné oddelenie VB v U. sa napriek vykonanému dokazovaniu, ktoré navrhovateľ navrhol, preukázať nepodarilo.

Súd prvého stupňa pravdivosť tvrdení preveril a zistil, že svedok JUDr. H. Q., spolupracovník navrhovateľa, bol v období rokov od 1. júna 1970 do 31. júla 1977 zamestnancom MV SR a val výkon služby v policajnom zbore. Hrubé zárobky prsné určiť nevedel ale poukázal na zaslanie vymeriavacích základov zaslaných Sociálnej poisťovni, ústrediu k výpočtu jeho starobného dôchodku. Nakoľko v policajnom zbore slúžil o dva roky dlhšie ako navrhovateľ, jeho zárobky boli v porovnaní s navrhovateľom vyššie. Krajský súd preto posúdil postup odporkyne pri vyhodnotení „porovnateľného pracovníka“, u ktorého sa vyžaduje rovnaké pracovné zaradenie a rovnaká prax.

Odvolací súd považuje za potrebné poznamenať, že vypočutý svedok JUDr. H. Q. neudelil súhlas so sprístupnením údajov o hrubých zárobkoch v listinách nachádzajúcich sa na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky pre predmetné konanie o starobný dôchodok navrhovateľa do zápisnice spísanej zamestnankyňou pobočky Sociálnej poisťovne v Liptovskom Mikuláši, pracovisko Ružomberok, Podhora č. 9, v súlade s ustanovením § 189 zákona o sociálnom poistení dňa 11. mája 2015.

Z uvedeného je potrebné vyvodiť, že pre posúdenie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia o priznaní starobného dôchodku bolo podľa názoru odvolacieho súdu na základe podaného odvolania opodstatnené posúdenie len obdobia od 1. marca 1972 do 31. decembra 1976. V období počas výkonu náhradnej vojenskej služby navrhovateľ poberal tzv. „žold“, ktorý sa za hrubý zárobok nepovažuje. Vzhľadom na navrhovateľom predloženého čestné vyhlásenia a predložených dokladov odporkyňa použila hrubý zárobok na výpočet starobného dôchodku v roku 1967 a 1971 v súlade s § 255 ods. 3 a § 63 ods. 8 zákona o sociálnom poistení.

Odvolací súd tak nezistil dôvody ktoré by spochybňovali vecnú správnosť napadnutého rozsudku a odôvodňovali doplnenie dokazovania. S právnym názorom krajského súdu, že starobný dôchodok bol vypočítaný v rozpore so zákonom o sociálnom poistení sa z vyššie uvedených dôvodov a právnych skutočností nestotožnil, rozsudok krajského súdu preto zmenil a opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie zo dňa 6. mája 2014, č. XXX XXX XXXX X, ako vecne správne a zákonné potvrdil.

Včasnosť uplatnenia nárok na výplatu dávky je stanovená v zákone o sociálnom poistení. Podľa § 114 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nárok na výplatu dávky alebo jej časti sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, za ktorý sa dávka alebo jej časť patrili.

V danom prípade je nesporné, že navrhovateľ si svoj nárok na starobný dôchodok uplatnil až v roku 2013, preto mu bola dávka starobného dôchodku v súlade so zákonom priznaná od 4. decembra 2010.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie odporkyne o priznaní starobného dôchodku je v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP, lebo navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporkyni náhrada trov konania zo zákona nepatrí.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.